

Sygn. akt III AUa 618/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja SA Małgorzata Pasek
Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Sylwia Zawadzka	

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2018 r. w Lublinie

sprawy I. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji I. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 31 maja 2017 r. sygn. akt IV U 1004/16

oddala apelację.

Małgorzata Pasek Małgorzata Rokicka – Radoniewicz Elżbieta Czaja

Sygn. akt III AUa 618/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ust. 1 a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał ubezpieczonej I. K. od dnia 1 września 2016 r. emeryturę w kwocie 898,46 zł, wyliczoną na podstawie art. 26 w/w ustawy anulując jednocześnie niniejszą decyzją decyzję z dnia 16 września 2016 r. w części dotyczącej obliczenia wysokości emerytury.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła I. K. wnosząc o zmianę decyzji i obliczenie emerytury z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w Policji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 31 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie (pkt I) i odstąpił od obciążania I. K. kosztami zastępstwa procesowego należnymi organowi rentowemu (pkt II).

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących podstawach faktycznych i rozważaniach prawnych.

Ubezpieczona I. K., ur. (...), w okresie od 1 sierpnia 1975 r. do 29 marca 1991 r. była zatrudniona w jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych na stanowisku starszego referenta wydziału(...) (...) S.. Następnie od 30 marca 1991 r. do 7 kwietnia 1991 r. była zatrudniona w (...)w S. – Wydział (...) na stanowisku asystenta. Od 8 kwietnia 1991 r. do 31 marca 2003 r. pracowała w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. Delegatura -Placówka Zamiejscowa w S..

Decyzją z dnia 22 kwietnia 1991 r., na podstawie przepisów ustawy z 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin, przyznano I. K. emeryturę policyjną za 16 lat wysługi w zaokrągleniu do pełnych lat. Do wysługi emerytalnej został wówczas zaliczony I. K. okres od 1 sierpnia 1975 r. do 29 marca 1991 r. służby w MO i Policji. Wysokość emerytury policyjnej przyznanej ubezpieczonej od dnia 1 marca 2017 r. wynosi 1011,36 zł brutto (863,34 zł netto).

Dnia 9 września 2003 r. I. K. złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ustalenie kapitału początkowego. Decyzją z dnia 28 grudnia 2005 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej ustalenia kapitału początkowego, opierając się na przepisie art. 173 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS i wskazując, że wymieniona ma ustalone prawo do emerytury z tytułu służby.

Wyrokiem z dnia 10 marca 2006 r., w sprawie IV U 141/06, Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił powyższą decyzję i stwierdził, że I. K. ma prawo do ustalenia kapitału początkowego. Po uprawomocnieniu się powyższego wyroku organ rentowy decyzją z dnia 5 kwietnia 2007 r. ustalił I. K. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 131 030,46 zł zaliczając okresy składkowe w wymiarze 23 lat, 3 miesiące i 3 dni i okresy nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 2 dni.

Dnia 12 września 2016 r. I. K. złożyła do organu rentowego wniosek o ustalenie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 15 września 2016 r. organ rentowy ponownie ustalił ubezpieczonej kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 50 586,36 zł wyłączając z okresów składkowych okresy zatrudnienia od 1 sierpnia 1975 r. do 29 marca 1991 r. i od 30 marca 1991 r. do 7 kwietnia 1991 r., gdyż uwzględnione zostały do świadczenia ustalonego na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym służb mundurowych.

Decyzją z dnia 16 września 2016 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 września 2016 r. w kwocie 2013,09 zł, obliczoną na podstawie art. 26 ustawy, z tym że do jej obliczenia przyjęto kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 5 kwietnia 2007 r., a nie decyzją z dnia 15 września 2016 r. Powyższą decyzję razem z decyzją ustalającą ponownie kapitał początkowy z dnia 15 września 2016 r. organ rentowy przesłał ubezpieczonej w dniu 20 września 2016 r.

Następnie decyzją z dnia 21 października 2016 r. organ rentowy przyznał od 1 września 2016 r. ubezpieczonej I. K. emeryturę w kwocie 898,46 zł, wyliczoną na podstawie art. 26 w/w ustawy anulując jednocześnie niniejszą decyzją decyzję z dnia 16 września 2016 r. w części dotyczącej obliczenia wysokości emerytury. Do obliczenia wysokości emerytury w wymienionej powyżej wysokości organ rentowy przyjął wysokość zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 15 września 2016 r.

Sąd Okręgowy ocenił odwołanie wnioskodawczyni jako bezzasadne.

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz.1440 ze zm.) ubezpieczonemu przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się z zastrzeżeniem ust. 2-5 następujące okresy: składkowe, o których mowa w art. 6,

nieskładkowe, o których mowa w art. 7. Z tym, że okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych (art. 5 ust. 2). Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 2a ustawy okresów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 lit. a-e i g, nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 czyli min. funkcjonariuszy Policji (Milicji Obywatelskiej). A więc w sytuacji gdy funkcjonariusz Policji na ustalone prawo do emerytury policyjnej (tak jak ubezpieczona), to okresów pełnionej służby w Policji (Milicji Obywatelskiej) nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach FUS. Nie jest możliwe zsumowanie okresów ubezpieczenia w okresach pełnienia służby i równoległego podlegania ubezpieczeniu społecznemu.

Ubezpieczona ma przyznane prawo do emerytury policyjnej od dnia 1 kwietnia 1991 r. i do wysługi lat i wyliczenia wysokości tego świadczenia zostało jej zaliczone 16 lat wysługi od 1 sierpnia 1975 r. do 29 marca 1991 r. (15 lat, 7 miesięcy i 29 dni). Powyższe wynika z wyliczenia wysługi lat oraz decyzji z dnia 22 kwietnia 1991 r. A zatem zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresy służby w MO i Policji nie mogą być zaliczone ubezpieczonej do emerytury przyznanej na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W podobnym stanie faktycznym wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Lublinie, który w wyroku z dnia 22 marca 2017 r. w sprawie III AUa 1091/16 stwierdził, że przepis art. 5 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ma jednoznaczną i klarowną treść, w związku z czym jego wykładnia nie może nasuwać jakichkolwiek wątpliwości. Zgodnie z tym powołanym przepisem, jeżeli funkcjonariusz Policji (Milicji Obywatelskiej) ma ustalone prawo do świadczenia pieniężnego z zaopatrzenia emerytalnego z tytułu odbycia owej służby, to okresu tej służby nie można uwzględnić mu ani przy ustalaniu prawa do emerytury i renty określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz w ustawach, do których ta ostatnia ustawa emerytalna odsyła, ani też przy ustalaniu wysokości któregośkolwiek z tych świadczeń.

Przepis art. 5 ust. 2a wymienionej ustawy wszedł w życie z dniem 1 października 2003 r., w związku z powyższym ma zastosowanie do ubezpieczonej, która złożyła wniosek o emeryturę w dniu 12 września 2016 r. W ocenie Sądu nie naruszone zostały żadne prawa ubezpieczonej, ani też prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie IV U 141/06. Wyrokiem z dnia 10 marca 2006 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie IV U 141/06 uznał, że ubezpieczonej przysługuje obliczenie wysokości kapitału początkowego, gdyż wniosek został złożony przez ubezpieczoną przed 1 października 2003 r., tj. przed wejściem w życie przepisu art. 173 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W związku z powyższym ustalenie kapitału początkowego nastąpiło według przepisów obowiązujących przed 1 października 2003 r. Ustalenie kapitału początkowego następuje na potrzeby ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego, tak więc nie jest odrębnym prawem przysługującym ubezpieczonej, jest to element składowy wysokości świadczenia emerytalnego dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. W związku z powyższym to, że ubezpieczonej w decyzji z dnia 5 kwietnia 2007 r. ustalono kapitał początkowy z uwzględnieniem okresów pełnienia służby w milicji (policji) wobec złożenia wniosku w tym przedmiocie przed 1 października 2003 r., nie powoduje, że organ rentowy nie mógł dokonać ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego według stanu prawnego obowiązującego w dacie złożenia wniosku przez ubezpieczoną o emeryturę. Wniosek o emeryturę został złożony przez ubezpieczoną 12 września 2016 r. i według stanu prawnego obowiązującego na tą datę organ rentowy ustalił wysokość świadczenia emerytalnego ubezpieczonej stosując art. 5 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Błędne wyliczenia świadczenia emerytalnego dokonane w decyzji z dnia 16 września 2016 r. organ rentowy skorygował w decyzji z dnia 21 października 2016 r. Brak jest podstaw, aby uznać, że decyzja z dnia 16 września 2016 r. stała się prawomocna przed 21 października 2016 r., gdyż z adnotacji organu rentowego wynika, że decyzja z 16 września 2016 r. została przekazana do wysłania 20 września 2016 r. Informacja o przyznaniu ubezpieczonej prawa do emerytury została wysłana również dnia 20 września 2016 r. do Zakładu (...) i doręczona została 23 września 2016 r., w związku z powyższym ubezpieczona nie mogła jej otrzymać w okresie pomiędzy 18-tym a 20-tym września 2016 r., jak twierdziła na rozprawie.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Odstąpił od obciążania wnioskodawczyni kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku w zakresie pkt I złożyła I. K., reprezentowana przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego.

Zarzuciła:

1/ naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

a/ art. 83a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez zmianę we własnym zakresie, na niekorzyść ubezpieczonej decyzji organu rentowego z dnia 5 kwietnia 2007 r., wydanej na skutek prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 10 marca 2006 r. o ustaleniu kapitału początkowego, sygn. akt IV U 141/06, od którego to wyroku apelacja ZUS została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 7 lutego 2007 r., sygn. akt III AUa 748/06 w sytuacji, gdy taka zmiana winna być dokonana na skutek wznowienia postępowania sądowego;

b/ błędne zastosowanie przepisu art. 5 ust. 2a w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 6 lit. a) oraz art. 173 ust. 1 i 1 a w zw. z art. 116 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podczas gdy przepis art. 5 ust. 2a i art. 173 ust. 1a tej ustawy nie obowiązywał w dniu złożenia przez ubezpieczoną pierwotnego wniosku z 9 września 2003 r. o ustalenie kapitału początkowego, co z chwilą wydania zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 21 października 2016 r., a następnie wydania zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 31 maja 2017 r. pozbawiło ubezpieczoną praw nabytych do emerytury w odpowiedniej wysokości;

c/ art. 24 ust. 1 a w zw. z art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez przyjęcie, że ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonej decyzją ZUS z dnia 5 kwietnia 2007 r. nie powoduje, że organ rentowy nie mógł dokonać ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego według stanu prawnego obowiązującego w dacie złożenia wniosku o emeryturę przez ubezpieczoną, w sytuacji gdy ex lege ubezpieczona nabyła prawa ustalające kapitał początkowy (wraz z okresami składkowymi i nieskładkowymi, także w ramach zatrudnienia w Milicji Obywatelskiej w latach 1975-1991) i w sytuacji gdy decyzja organu ma charakter deklaratoryjny i potwierdza tylko w czasie późniejszym fakt nabycia praw przez ubezpieczoną, a data złożenia wniosku do ZUS o ustalenie kapitału z września 2003 r. miała zatem wpływ na powstanie prawa do świadczenia dla skarżącej;

2/ naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 i 2 k.p.c., poprzez brak wszechstronnego rozpatrzenia przez Sąd Okręgowy całokształtu okoliczności występujących w niniejszej sprawie, całkowicie dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji wydanie niesłusznego wyroku podtrzymującego decyzję organu rentowego nieuwzględniającej w ustaleniu wartości kapitału początkowego okresów pełnienia służby w Policji/Milicji Obywatelskiej.

Wobec powyższego skarżąca wносиła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie przez Sąd Apelacyjny o uwzględnieniu w ustaleniu kapitału początkowego kwoty określonej przez ZUS na dzień 1 stycznia 1999 r. uwzględniającego okres pełnienia służby w Policji od 1 sierpnia 1975 r. do 29 marca 1991 r., zatrudnienia w(...)w S. w okresie od 30 marca 1991 r. do 7 kwietnia 1991 r. oraz zatrudnienia w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. Delegatura - Placówka Zamiejskowa w S. od dnia 8 kwietnia 1991 r. do dnia 31 marca 2003 r., potwierdzonego w decyzji z dnia 16.09.2016r. oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz Ubezpieczonej kosztów postępowania według norm przepisanych,

Ewentualnie wносиła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I Instancji i pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna i podlega oddaleniu.

Sąd drugiej instancji podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jeżeli uzasadnienie orzeczenia pierwszoinstancyjnego, sporządzonego zgodnie z wymaganiami art. 328 § 2 k.p.c., spotyka się z pełną akceptacją sądu drugiej instancji to wystarczy, że da on temu wyraz w treści uzasadnienia swego orzeczenia, bez powtarzania szczegółowych ustaleń faktycznych i wnioskowań prawniczych zawartych w motywach zaskarżonego orzeczenia.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, w przedmiotowym przypadku Sąd Okręgowy właściwie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wyciągnął słuszne wnioski skutkujące oddaleniem odwołania. Wobec tego za zupełnie niezasadny uznać trzeba zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. polegający, zdaniem skarżącej, na nierozpatrzeniu przez Sąd I instancji całokształtu okoliczności niniejszej sprawy i dowolnej ocenie materiału dowodowego.

Zdaniem wnioskodawczyni przy obliczeniu wysokości emerytury organ rentowy zaskarżoną decyzją winien był uwzględnić okres jej zatrudnienia w policji. Powyższe stanowisko należy uznać za błędne, niezajdujące oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

Istotnie prawomocnym wyrokiem z dnia 10 marca 2006 r., sygn. IV U 141/06, Sąd Okręgowy w Siedlcach stwierdził, że I. K. ma prawo do ustalenia kapitału początkowego. Należy zwrócić uwagę, że w powyższym wyroku Sąd Okręgowy nie ustalił wysokości kapitału początkowego, lecz wyłącznie uprawnienie ubezpieczonej do tego, aby kapitał początkowy został jej wyliczony. W takim też zakresie powyższy wyrok jest prawomocny. Okoliczność, że w następstwie w/w wyroku organ rentowy decyzją z 5 kwietnia 2007 r. ustalił kapitał początkowy uwzględniając okresy zatrudnienia w milicji (policji), nie może skutkować przyjęciem, że w stosunku do tego wyliczenia ma miejsce powaga rzeczy osądzonej.

Wnioskodawczyni ma ustalone prawo do emerytury policyjnej od 1 kwietnia 1991 r., a do wyliczenia wysokości świadczenia zaliczono jej okres wysługi od 1 sierpnia 1975 r. do 29 marca 1991 r. A zatem skarżąca od 1 kwietnia 1991 r. realizuje swoje uprawnienia emerytalne, wynikające (obecnie) z ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. 2018.132). Równocześnie domaga się uwzględnienia okresów zatrudnienia, które były już uwzględnione przy ustalaniu wysokości emerytury policyjnej przy ustalaniu wysokości świadczenia emerytalnego z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Powyższe żądanie nie może być uwzględnione. W świetle art. 5 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jeżeli funkcjonariusz Policji (Milicji Obywatelskiej) ma ustalone prawo do świadczenia pieniężnego z zaopatrzenia emerytalnego z tytułu odbycia owej służby, to okresu tej służby nie można uwzględnić mu ani przy ustalaniu prawa do emerytury i renty określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz w ustawach, do których ta ostatnia ustawa emerytalna odsyła, ani też przy ustalaniu wysokości któregośkolwiek z tych świadczeń. Przepis art. 5 ust. 2a wymienionej ustawy wszedł w życie z dniem 1 października 2003 r., w związku z powyższym ma zastosowanie do ubezpieczonej, która złożyła wniosek o emeryturę z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 12 września 2016 r.

Wyliczenia kapitału początkowego dokonane przez organ rentowy decyzją z 5 kwietnia 2007 r. nie można traktować jako tzw. prawa nabytego, rozumianego przez skarżącą jako „prawa do emerytury w odpowiedniej wysokości”, t.j. z uwzględnieniem okresów zatrudnienia wnioskodawczyni w milicji (policji).

Pojęcie praw nabytych ma swoje źródło w art. 2 Konstytucji RP. Trybunał Konstytucyjny zwracał wielokrotnie uwagę, że na treść zasady demokratycznego państwa prawnego składa się szereg zasad, które nie zostały ujęte *expressis verbis* w konstytucji, ale które wynikają z istoty i aksjologii demokratycznego państwa prawnego. Do zasad tych należy zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i do stanowionego przez nie prawa, z której wynikają liczne dalsze zasady szczegółowe, m. in. zasada poszanowania praw nabytych. U podstaw poszanowania praw nabytych znajduje się dążenie do zapewnienia jednostce bezpieczeństwa prawnego i umożliwienia jej racjonalnego planowania

przyszłych działań. Konstytucyjna zasada ochrony praw nabytych nie wyklucza stanowienia regulacji ograniczających lub znoszących prawa podmiotowe. Ocena dopuszczalności wyjątków od zasady ochrony praw nabytych wymaga, zdaniem Trybunału, rozważenia na ile oczekiwanie jednostki dotyczące ochrony praw nabytych jest usprawiedliwione, ponieważ zasada ochrony praw nabytych chroni wyłącznie oczekiwania usprawiedliwione i racjonalne (por. wyrok TK z 4 stycznia 2000 r., K. 18/99).

W niniejszej sprawie to, że ubezpieczonej w decyzji z dnia 5 kwietnia 2007 r. ustalono kapitał początkowy z uwzględnieniem okresów pełnienia służby w milicji (policji) wobec złożenia wniosku w tym przedmiocie przed 1 października 2003 r., nie powoduje, że organ rentowy nie miał możliwości dokonania ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego według stanu prawnego obowiązującego w dacie złożenia wniosku przez ubezpieczoną o emeryturę, czyli 12 września 2016 r. Bezzasadnie przyjmuje skarżąca w apelacji, jakoby „ex lege” nabyła prawa do ustalenia kapitału początkowego wraz z okresami składkowymi i nieskładkowymi w ramach zatrudnienia w Milicji Obywatelskiej w latach 1975-1991. Wysokość emerytury winna być ustalona w oparciu o przepisy obowiązujące w dacie złożenia wniosku o prawo do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dacie wniosku o emeryturę obowiązywał przepis art. 5 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a więc organ rentowy zasadnie miał go na względzie ustalając wysokość emerytury. Błędne wyliczenia świadczenia emerytalnego dokonane w decyzji z dnia 16 września 2016 r. organ rentowy skorygował w zaskarżonej decyzji, do czego miał prawo.

Skarżąca podnosiła w apelacji, że w celu zmiany decyzji o wysokości kapitału początkowego organ rentowy winien był zwrócić się do sądu z wnioskiem o wznowienie postępowania, gdyż jedynie w ten sposób mógłby podważyć decyzję z 5 kwietnia 2007 r., wydaną w następstwie prawomocnego wyroku z 10 marca 2006 r. Powyższe stanowisko jest błędne, bowiem w sprawie nie zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 83 a ust. 3 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z tym przepisem w sprawach rozstrzygniętych orzeczeniem właściwego sądu Zakład, na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1 (tj. jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie) występuje do właściwego sądu z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo nie istnieje lub zobowiązanie jest wyższe niż określone w decyzji.

W niniejszej sprawie kwestia wysokości świadczenia nie została, wbrew twierdzeniom skarżącej, rozstrzygnięta orzeczeniem sądu. Niezależnie od powyższego zgodnie z art. 83 a ust. 4 cyt. ustawy przepisów ust. 1-3 nie stosuje się w postępowaniu o ustalenie uprawnień do emerytur i rent i ich wysokości.

Podsumowując, nie doszło zatem do naruszenia przepisów prawa materialnego, wskazanych w apelacji. Sąd dokonał bowiem prawidłowej interpretacji wskazanych przepisów.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w wyroku.